

предвиждахъ, че заедно съсъ неино-то растуряне щѣтъ исчезнатъ и нѣхнѣ-тѣ планове за покатоличване-то на источнитѣ Христене. Тѣ успѣхъ да уговорѣтъ Константинополски-тѣ рыцари и барони да се поврънатъ отъ Българскіи Царь и да си трѣсѣтъ нѣкой правитель между западни-тѣ, католически владѣтели. Измаменъ тѣй, Йоаннъ Асѣнъ зима се за оружїе, та съ сила да достигне това, кое-то не му ся удаде да достигне съ преговори. — Още въ слѣдующа-та година той отвори война съ Латинци-тѣ съсъ мыслъ да ги изгони съвѣмъ. Тази негова-та мыслъ срѣщна голѣмо съчувствїе между всички-тѣ православна народи на Вѣстокъ, особенно между Гръци-тѣ, които много теглехъ отъ католическо-то духовенство. — Никейскіи Императоръ Ватаци, като гледаше негови-тѣ успѣхи побрѣза да прати до него поздравително посолство, като му предложи и сѣюзъ противъ Латинци-тѣ. А за да бѣде този сѣюзъ заѣченъ, Ватаци попроси отъ Асѣня да даде дѣщеря си Елена за негови сынъ Тодора Ласкаря. Българскіи царь приѣ тѣзи предложенїя отъ Никейскіи Императоръ и между тѣхъ се заврѣза политически сѣюзъ за истрѣбване-то на Латинска-та Имперїя. Този сѣюзъ се заѣчи съсъ други единъ родствентъ сѣюзъ: 10-то годишна-та Елена се ожени за 12-годишнїи наслѣдникъ Ватацовъ. — Свадба-та имъ стана съ голѣмо тържество въ градъ Лампсакъ (на Гелеспонтъ), гдѣто се срещнахъ за тази семейна радостъ Асѣнъ и Ватаци заедно съ царицы-тѣ си. Тамъ дойде изъ Никея и вселенскіи патріархъ Германъ, който и извърши вѣнчанїе-то надъ царски-тѣ дѣца. Това стана на 1234 г. — Гръцки-тѣ историци Акрополита и Григорасъ, които сѣ были очевидци на всички тѣзи происшествїя, разказватъ, че въ сѣщо-то врѣме и Търновскіи архїерей добылъ автономїя и былъ провѣзгласенъ за патріархъ.